

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 września 2014 r. zażalenia **K. O.** na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 lipca 2014 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie II K [...] Sądu Rejonowego w W.

p o s t a n a w i a:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Podstawą odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania we wskazanej wyżej sprawie legło stwierdzenie, że wniosek ten zawiera, nieuzupełniony w wyznaczonym terminie, brak formalny polegający na jego niesporządzeniu i niepodpisaniu przez adwokata.

W zażaleniu złożonym na przytaczane zarządzenie K. O. podnosi okoliczności związane z popełnieniem przestępstwa przez inną osobę, o czym świadczą dowody gromadzone w innym, niezakończonym dotąd postępowaniu karnym. Nie zgadzając się z opinią wyznaczonego do sporządzenia wniosku obrońcy z urzędu co do przedwczesności wystąpienia z wnioskiem o wznowienie, skarżący wnosi o zmianę zarządzenia i przyjęcie jego własnego wniosku

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie może być uwzględnione. W zarządzeniu nie zaznaczono, że skazany zwrócił się o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu do sporządzenia i wniesienia wniosku o wznowienie postępowania. Obrońca ten poinformował Sąd na piśmie, że nie znalazł podstaw do wystąpienia z tym wnioskiem, a żaden fakt nie wskazuje, aby obrońca nie wywiązał się w sposób wszechstronny i rzetelny z

nałożonego nań obowiązku zbadania sprawy pod kątem podstaw wznowieniowych, określonych przepisami prawa.

W nawiązaniu należy więc zaznaczyć, że wniosek o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania jest wysoce sformalizowanym, nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, co oznacza, że tylko podmiot dysponujący fachową wiedzą i umiejętnościami – jakimi nie dysponuje strona postępowania – jest w stanie ocenić warunki do wystąpienia z tym wnioskiem, a następnie sporządzić go zgodnie z wymogami prawa (art. 545 § 2 k.p.k.). Brak formalny, jakim dotknięty jest osobiście sporządzony przez skazanego wniosek (nieuzupełniony w wyznaczonym terminie), stanowi zatem jednoznaczną przeszkodę do jego rozpoznania. Jednocześnie należy podkreślić, że skazanemu udzielono realnej pomocy prawnej, ustanawiając dlań obrońcę z urzędu, który – jak powyżej wspomniano – wywiązał się z obowiązków, jakie nakłada nań ustawa, sporządzając szczegółową opinię prawną (art. 84 § 3 k.p.k.).

W powyższej sytuacji nie ma żadnych przesłanek do podważenia zaskarżonego zarządzenia i jego uchylecia, jak żąda w zażaleniu skazany, podobnie jak nie ma podstaw prawnych ku temu, by Sąd Najwyższy odniósł się do podniesionych przez skarżącego argumentów dotyczących popełnienia przestępstwa, za które został on prawomocnie skazany. Wspomniany brak formalny jego osobistego wniosku powoduje, że argumenty te pozostają poza polem rozważań Sądu Najwyższego.

W powyższej sytuacji, nie znajdując przesłanek do podważenia zaskarżonego zarządzenia Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[aw]